

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 164. Quis debeat permutationes admittere seu authorizare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

§. II. Si permutatio fiat coram Ordinario, secundum Gonz. Barb. Castrop. t. I. 3. d. 6. p. 3. §. 2. n. 4. requiritur consensus Patronorum, ad eum modum, quo n. 977. dictum est de resignatione: Si autem Patronus reclamarit, secundum Tond. Garc. Lott. Luca, permutatio est ipso jure irrita propter contemptum ipsius; E contrà Staph. Zerol. Rebuff. dicunt secundum declarationem S. Congreg. satis esse requiri consensum, quamvis negetur, quod Garc. explicat pro easu, quo Patronus sine justa causa contradiceret, vel permutatio peteretur in magnam utilitatem Ecclesiæ, in quo consentiunt Abb. Covar. Lamb. Garc. Tond. Chok. Nicol. t. I. d. 9. §. 15., eò quod tunc supplere posse Ordinarius, nec censeatur contemni Patronus. Si permutatio fiat coram Papa, adhuc dicit Lott. fore irritam reclamante Patrono, nisi Papa derogaret juri patronatus, quia non aliter censemur consentire, Luca de benef. d. 40. n. 3. & à n. 9. Item d. 42. n. 5. Quod si quis scienter permittans contempserit Patronum, etiamsi addat, non alter nec alio modo, secundum Gratian. Rebuff. Paris. Tond. vacat beneficium, vel in poenam, uti vult Garc., vel per privationem juris, uti vult Francis, & videtur consentire Luca, potestque præsentari alius post sententiam de nullitate inducente vacationem, Gemin. Garc. Selv. Lamb. Lott. Luca; Si tamen factum est ob ignoratum probabiliter patronatum, potest permittans redire ad beneficium, etiam invito Patrono, quia nec contempserit nec ingratus fuit, Bellam. Gamb. Lamb. Garc. Vide Less. q. 294. n. 5. & dicta n. 977. Similiter requiritur consensus Electorum, eo etiam modo, quo de resignatione dictum est n. 976.

Q. 164. Quis debeat permutationes admittere 1092
sui autorisare. R.

M m

§. I.

546

§. I. Aliquis Superior, unde si auctoritate propriâ fiat, est simonia, cap. *Quæsum*, de rer. permut. Hanc tamen simoniam esse tantum juris humani dicunt *Sot. Maj. Less. Castrop.* aliquique apud *Leur.* p. 3. q. 846., & rationem dedimus l. 3. p. 1. à n. 109. Pœna autem propriâ auctoritate permutantium est privatio beneficii, saltem per sententiam infligenda. Vide dicta l. 3. p. 1. n. 215.

1093 §. II. Duo Episcopi, qui per dispensationem cum Episcopatibus retinuerunt beneficia, permutant hæc coram Metropolitan: Episcopus permutat cum Capitulo coram Archi-Episcopo; ut autem Episcopus permutet cum aliis, sufficit, si habeat consensum sui Capituli, *Silv. Pirb.* l. 3. t. 19. n. 27.

1094 §. III. Authorisare permutationem inferiorum potest Episcopus loci, in quo est beneficium, Cap. un. *de rer. permut.* in 6., ad ipsum enim jure communi spectat collatio & institutio beneficiorum suæ diœcesis; potestque etiam hanc potestatem delegare alteri, *Chok. Leur.* q. 852. Item authorisare potest Legatus à latere pro sua provincia respectu beneficiorum Episcopis subjectorum: Item habentes ex consuetudine vel privilegio auctoritatem quasi Episcopalem: Item alii inferiores, si probent consuetudinem legitimè præscriptam, ea enim, quæ sunt solius jurisdictionis, præscribi possunt, *Rebuff. Chok. Leur.* q. 848. Vicarius in spiritualibus non potest hoc vi officii, *Garc. Az. Castrop. Chok. Pirb.* Vide dicta n. 1024. & *Leur.* q. 849. n. 1. Quid possint Coadjutor & Capitulum, colligi potest ex dictis n. 1024., potestque videri *Leur.* q. 849. n. 2. & 3. Item q. 713. 714.. Visitator seu administrator Ecclesiæ vacantis à Papa constitutus potest recipere & expedire tam permutationes quam resignations, *Chok. Leur.* q. 850.

1095 §. IV. Si beneficia sint in diversis diœcesibus, requiritur

quiritur utriusque Episcopi authoritas; non est tamen opus, ut eodem tempore concurrat, *Nieol. t. l. d. 9. §. 16. & 17.*; possetque unus Episcopus totum negotium committere alteri, *Az. Garc. Ven. trig. Tond. Chok. Leur. q. 829.*

§. V. Secluso privilegio, consuetudine aut præscriptione, non possunt permutationem authorisare Collatores, etiamsi sint Præpositi, Decani, Archidiaconi &c., *Nav. Rebuff. Suar. Castrop. Chok. Pirb. Leur. q. 851.*, Oppositum tamen tenent *Ang. Silv. Sot. Diana p. 10. t. 16. R. 17.*, quorum sententiam *Suar.* vocat valde verisimilem, *Castrop.* probabilem, *Pirb.* non improbabilem, quia approbatio Episcopi videtur à jure requiri in iis tantum beneficiis, quæ Episcopus ipse confert, ex quo inferunt, si collatio & institutio non spectet ad Episcopum, posse fieri permutationem sine ejus licentia, ex autoritate illius, qui confert aut instituit: quidquid sit de illa sententia, saltem sustineri non potest de iis Collatoribus, qui beneficio destituere, seu apud quos beneficia dimitti non possunt.

§. VI. Episcopus existens in Curia potest quidem 1097 admittere resignationes, sed non conferre beneficia tum resignata, hinc nec ibi permutationes authorisare potest: si tamen beneficia sunt resignata coram eo extra Curiam, poterit ea conferre existens in Curia, adeoque & expedire permutationem, *Parif. Chok. Leur. q. 853.*

§. VII. Etiam in mensibus Papalibus admitti 1098 possunt permutationes ab Ordinariis, quia quæ vacant per resignationem, non reservantur per alternativam, uti excipit Reg. 8. Cancel. *Gonz. Chok. Leur. q. 854. n. 1.* Vide dicta n. 511.

§. VIII. Permutatio apud Ordinarium non potest fieri nisi inter duos, unde triangularis aut quadrangula-

548

drangularis erit simoniaca , v. g. si resignem tibi ; ut tu Titio , & ut Titius mihi, *Az. Less. Gonz. Leur.* q. 837. Vide dicta n. 1053.

1100

Q. 165. An causæ requirantur ; & quid præterea exprimi vel observari debeat in permutatio-

nibus. R.

§. I. Permutatio apud Ordinarium requirit iustam causam , nam Cap. *Quæsumus* , de rer. permut. & Cap. *Majoribus* , de præb. prohibetur; & est saltem irritanda per Const. *Pii V.* , si causa non sit à permutantibus allegata & ab Episcopo cognita, *Garc. Barb. Tond. Castrop. Leur.* p. 3. q. 855. Non est tamen opus adesse causas illas, aut observari omnes conditiones relatas n. 1027. & à *Pio V.* præscriptas pro resignationibus , nam permittit permutationes fieri juxta Canonicas sanctiones , *Az. Castrop. Leur.* q. 414.

1101

§. II. Causæ iustæ sunt , vel necessitas vel saltem utilitas Ecclesiæ , seu major Dei cultus : sufficit etiam utilitas aut commoditas permutantium , si hæc redundet in utilitatem Ecclesiæ , v. g. si ideo melius aut promptius Deo servient , alioquin non sufficit, *S. Th. Silv. Bellam. Barb. Garc. Ventrig. Vgol. Corr.* , quorum aliqui dicunt esse simoniacam, si fiat purè ob utilitatem privatam permutantium; est tamen satis , si cedat in utilitatem unius Ecclesiæ , dummodo non cedat in damnum considerabile alterius, *Garc. Ventrig. Pirh. l.3.t. 19. n. 25.* Vide *Leur.* q. 859.

1102

§. III. Si permutatio fiat apud Ordinarium , non est opus exprimere alia beneficia , quæ permutantes habent; si apud Papam , opus esse dicunt aliqui , alii negant, *Leur.* q. 859. Nec apud Ordinarium opus est exprimere qualitates beneficiorum , nisi quis sit desuper ordinatus: opus esse apud Papam , affirmant aliqui , alii negant, *Leur.* q. 860. Quamvis autem

mentio